

Към Мусала - Върхът на Бога

Тук ще опиша летенето при Мусала от 9 до 17 юли 1929 г. На 9 юли тръгнахме за Мусала с автобуси. От Боровец продължихме нагоре и навечер стигнахме при хижа Мусала. Бяхме около сто и четиридесет души. Запаляхме няколко огньовете и до вечерта обзавеждахме стана.

Към 8 ч. сутринта при Мусаленските езера почна разговор. Една сестра попита Учителя: „Това състояние на подем как да се задържа завинаги?“

„Бог, като вижда, че ще изгубиш красивото, взема го. Ти ще си поплачеш, а Той бди и после пак ти го дава. Ценните неща никой не може да ги

задигне. Ако нашите блага можеха да се губят, то какво щеше да стане? Но Бог, който съхранява

твоите ценни качества, туря ги в гардероба и после ти ги дава.

Сега се изисква повдигане на съзнанието и

вяра. Бог е, Който воюва. Бог разполага с мощно оръжие. Той воюва заради нас. Божиите пътища

както е станало.“ Потеглихме за Мусала. И когато седнахме на една полянка да отпочинем, Учителя каза: „Вие благодарете на Бога, че ви е дал живот да се качите още веднъж на Мусала. Сега Мусала е очистена от мъгли. Мусала иска да ви каже, че ако имате търпение, ще се изчистите, така както тя се е изчистила. Във всяка екскурзия и светиите, и Ангелите вземат участие. Светиите и Ангелите си правят великолепни екскурзии. Да вземем пример от тях.

Планинските места и полетата се допълват. Човек трябва да се качва на планината

както е станало.“

Потеглихме за Мусала. И когато седнахме на една полянка да отпочинем, Учителя каза:

„Вие благодарете на Бога, че ви е дал живот да се качите още веднъж на Мусала. Сега Мусала е очистена от мъгли. Мусала иска да ви каже, че ако имате търпение, ще се изчистите, така както тя се е изчистила. Във всяка екскурзия и светиите, и Ангелите вземат участие. Светиите и Ангелите си правят великолепни екскурзии. Да вземем пример от тях.

Планинските места и полетата се допълват. Човек трябва да се качва на планината

продължава на стр. 2

Братската градина в Айтос

НАЧАЛОТО

Годината е далечната 1920 - 11 юли. След специална покана Учителя пристига с влак в Айтос, където го очакват с вълнение. Настаняват го в къщата на един от братята, а 12 часа в полунощ е времето за тръгване към Паспалата - един връх близо до града, за посрещане на изгрева на Слънцето. Вечерта завалява проливен дъжд. Това не обезкуражава братята и сестрите, които заедно с децата тръгват след Учителя и брат Георги Куртев - ръководителят на айтоското братство. Малко след това дъждът спира и звездите се показват. Сутринта на 12 юли - Петровден, зората и изгревът са прекрасни - награда за онези, които вървят по стъпките

на Учителя, при каквито и да е условия. Това е първият и последен събор с личното присъствие на Учителя в Айтос. Душите утоляват глада и жаждата си с живото Слово на Учителя и с възторг, и трепет съзерцават величието

на събитието.

ИДЕАЛЪТ

На връщане от Паспалата, който скоро е преименуван на Петров връх, Учителя и бр. Георги Куртев слизат заедно и в една почивка разговарят помежду си. Брат Георги

Куртев споделя с Учителя желанието си за братска градина, в която братята и сестрите да се събират помежду си и където да се приютяват гости и окъснели пътници. "С каква цел, Георги?" - пита Учителя. "С идеална, Учителю!" - отговаря Георги Куртев. "Помолете се и ще я имате."

РАБОТАТА - "КАКТО НА НЕБЕТО, ТАКА И НА ЗЕМЯТА"

С това се слага началото на една вече 88 годишна история, която продължава и днес. Благодареността от Учителя скоро намира пътя за своето реализиране. Една сестра дарява нива близо до града, която се превръща в център на бъдещия имот

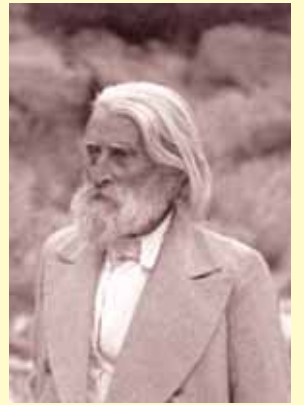
продължава на стр. 4

12 юли - 144 години от рождението на Учителя

Обичай съвършения път на Истината и живота.

Постави Доброто за основа на дома си. Правдата за мерило, Любовта за украшение, Мъдростта за ограда и Истината за светило.

Само така ще Ме познаеш и аз ще ти се изявя.

Съборите не стихват

Съборът - необходимост, средство и стремеж! Срещите - незаменими и неповторими, удивителни, красиви!

Когато почувстваме, че не сме сами, когато собствената ни индивидуалност реши да сподели себе си с другите, когато желанието да даваш, споходи сърцето - явява се нуждата от общуване. А същинското общуване е проява на любов и търсене на смисъл - израз на Космичното Слово и основна потребност на разумната душа.

Може би всички сме усещали потребността от истинското общуване - когато душата намира себе си в другия. Тогава лъчи от космичното съзнание се спускат у нас и изпитваме цялост, разширение, доволство. Пробужда се Божествената монада. Падат многовековните окови и огънят на Любовта се проявява в сила и живот.

продължава на стр. 8

Музиката на Учителя в Индия

В края на м. май, 2008г., бях поканена от с. Невенка Димитрова да представя музиката на Учителя в гр. Бенгалор - около 7 милионен град в Южна Индия. Заедно с мен беше поканена и с. Филис от САЩ, както и бр. Веселин от Македония. Тъй като пребиваването ми беше кратко, програмата протече много интензивно.

продължава на стр. 3

Как да се качваме на Рила, спазвайки закона?

Никоя друга страна няма такова слънчево разположение на алпийски върхове и била като тези на Рила. Това е планината на най-чистите и пивки води. Тя прилича на красива и умна глава. В тази глава е скрито най-същото и съкровено съдържание. Тя е духовното богатство на България, защото е храм на посветени. Храм, в който свещенодействат невидими същества от далечни светове. Рила е планетен оазис на великите души, които служат на всички българи и на цялото човечество. Подобни центрове на нашата планета има само на няколко места: на Алпите, на Пирините, на Кордилерите, на Андите, на Хималаите, на Северния полюс. В Рила се намира най-старата школа. От Хималаите идват да се учат на Рила. В Рила са складираны знанията на вековете.

Учителя, из "Рила - врата към Агарта"

На височини над 2000 м и сред природата и високата планина телата ни не са привикнали, но бързо се адаптираме. Най-важният въпрос, който всеки от нас може да зададе още отсега, е: "Защо се качвам на Езерата през август?,"

продължава на стр. 7

Медицината на бъдещето - взаимодействие със силите на Живата природа

Под това мото от 12 до 15 юни вкл. в Пловдив се състоя медицински семинар с участието на двама чуждестранни лектори: Д-р Клаус Вилде и Волфганг Финдайзен. Философските и медицински възгледи на двамата се основават върху антропософското учение на Рудолф Щайнер. Всеки от двамата, тръгвайки от тази база, е развил свой оригинален подход и методи за лечение.

Волфганг Финдайзен е работил като валдорфски педагог, преподавател по въпросите за здравето, а впоследствие е разгърнал своя собствена практика като лечител. Изнася семинари в областта на медицината по цял свят. Бил е ученик на кипърския духовен учител и лечител Стилианос Атешлис, наречен "Даскалос" (1212-1997 г.) и на 12 юни вечерта разказа за живота и делото на този, малко

познат у нас, духовен посветен. Благодарение на упражнението, дадени от Щайнер, които е съчетал с методите на Даскалос, В. Финдайзен е развил етерно ясновиждане, позволяващо му да наблюдава движението на етерните потоци в организма, местата на блокажите и да ги отстранява.

На следващия ден от семинара той говори върху органната психология като разгледа връзките на двойката бял дроб-черен дроб.

Д-р Вилде е лекар с 45-годишна практика. Той определя "своята" медицина като розен-

ни. В последните години той изучава тайните на росата. Оказва се, че в малките капчици е скри-

са, като я диференцира на 26 вида. Всяка росна капка трепти с един единствен музикален тон и всеки от дванадесетте тона може да се намери и в сутрешната и във вечерната роса, където действието му е различно. Тъй като всеки орган трепти в определена честота и има свой тон, може да му се въздейства със съответния вид роса. Присъстват на семинара

действие на росата.

На третия ден бяха представени някои щрихи от принципите и методите, отнасящи се до здравето и лекуването, дадени от Учителя. Аз споделих своя опит в прилагането на някои от тях. Георги Стойчев изнесе беседа върху музиката като формативна сила в Природата.

Хари Салман направи обобщение, в което подчерта необходимостта да се събират лекари и лечители с насоченост към природната и духовна медицина и да обменят опит.

Повече информация за семинара ще намерите в следващия брой на сп. "Житно зърно".

Семинарът завърши за всеобща радост с концерт на Теменужка и Георги Стойчеви, които със своите изпълнения потопиха участниците в мистичната музика на Учителя.

Д-р Светла Балтова

кройцерска. Тя се основава на дълбоко познаване на природата и изследване на нейните тай-

та енергия, надвишава хиляди пъти тази на здравия човек. Д-р Вилде лекува успешно с ро-

имаха възможност да участват в експерименти, за да изпитат върху себе си здравословното

Към Мусала - Върхът на Бога

от стр. 1

и да слеза в полето; тогава има нормален живот. Тук можем да познаем на колко метра сме над морското равнище по психологически начин. На 100 м височина ще имаш особени чувства и идеи, на 200 м - други, на 500 м, на 1000 м - други и т. н.

Камъните на Мусала дават особен характер на местността. Понеже имат постоянна форма, придават на човека твърдост, сформирани характер, ясно очертани контури на мислите и идеите. Ето защо е хубаво да се отиде при канарите, да се седне на някой камък и да се размишлява. Това има голямо значение. Мислите, които ще имаме тогава, ще имат ясно очертани контури; общо казано, в камъните живеят известни сили и когато човек отиде при тях, приема от тези характерни сили, приема известни качества в себе си. Защо светлите са се отегтели да живеят в пустините? Там, по тези каменисти места те са добили известни качества. Там те са минавали през разни изпитания, но съвсем не от такъв характер, през каквито минават обикновените хора.

Скоро стигнахме на връх Мусала. Беше 10 юли, сряда. Учителя държа лекция на тема: "Господар и слуга". На връщане се спряхме за известно време при „Окоето“ и навечер бяхме на нашия стан. На 11 юли направихме екскурзии по свободен избор. На 12 юли

станахме рано и посрещнахме слънчевия изгрев от Мусала. След молитвите при изгрев слънце Учителя даде следната формула: „В пълнотата на Божията Любов и в пълнотата на Божия Дух има Живот“...

Тази екскурзия е предвидена. Когато се върнем, ще можете да работите с нови сили. В духовния живот резултатите ще дойдат, но малко по-късно.

Никога не се стремете да направите човека съвършено доволен; ще дадете на всички, но умерено. Ние не сме напълно доволни на Земята, понеже сме пътници.

Издръжливост, издръжливост трябва. Който издръжи, побеждава. На 13 и 14 юли пак прекарахме времето по свой избор. На 15 юли се качихме на Мусала на изгрев слънце.

Някой пита защо сме дошли на Мусала. Който е дошъл на Мусала, продължава му се живота с още една година. А една година колко много струва. Вие все сте приели нещо тук, колкото и да са примитивни вашите апарати.

Тези гимнастически упражнения, като се правят на Мусала, имат резултат различен, отколкото на друго място. Заслужава да отидеш на Мусала, за да правиш тези упражнения и да се върнеш.

На 16 юли посрещнахме слънчевия изгрев от Мусала. Изпълнихме Гимнастическите упражнения. Към 9.30 ч. започ-

на разговор. Учителя каза:

„Англичаните след като стоят десетина години в индуската школа, им казват свещени истини, които трябва да пазят в тайна. Индусите се чудят по кой начин това, което те са добили по инволюционен начин, европейците го долавят по еволюционен начин. Много адепти, махатми от Индия са се пренесли, родили са се в Европа и работят тук. Едно време адептите ходеха с чалми, а сега, преродени като професори в Европа, ходят с цилиндри. Адептът си знае кой е, но не казва.“

Учителя погледна морето от върховете, които са отатък долината на река Бели Искър, в местността, наречена Скакавците, и каза:

„Там няма хора, но живеят Разумни същества, които са с ореол. От срещният масив е бил 7 000 метра и после се е снишил. Софийско поле, Пернишко поле са били езера и после започнали да се издигат.“

Скакавците е Островът на блажените. Който иска да изпита блаженство, трябва да иде там. Планинските области са места, където са складираны енергии.

Жълтата и Бялата раса се отклониха от правия път. Черните развиха чрезмерно черния дроб, те увеличиха низшите чувства. Четвъртата раса дойде да уравни веци чувствата на черните, но стигна до черната магия. А Бялата раса

употребява силата за разрушение, употребява взривните вещества. Шестата раса ще дойде да урегулира, да смекчи човешкия характер чрез Любовта. В Бялата раса се забелязват някои процеси на израждане. Например виждаме, че предната част на челюстта излиза напред, което е приближаване към животинското. Бялата раса е проявила изобретателност, но тя не е най-висша способност. От окултно гледище въпросът стои така: има дванадесет извора, от които човек трябва да вземе своите енергии, засега само пет функционират, а другите са прекъснати и затова трябва да се възстанови разумното съобщение с тях. Всеки извор е свързан с известна интелигентност. Славяните идват, за да възстановят връзката, като се обърнат засега към един от тези извори на духовното, мистично течение. Или казано по друг начин, човек трябва да стане набожен. Славяните трябва да възстановят истинската набожност. Индуските методи са все методи за скачване с тези извори. Един адепт се стреми да се скачи с тези извори и колко работата извършва, докато достигне скачването. Един извор поддържа физическото тяло, друг - ума, трети - чувствата. Четвъртият и петият поддържат други човешки способности. Сега новите извори, с които трябва да се направи скач-

ване, са Любовта, Мъдростта, Истината. Любовта трябва да протече като някое море, като океан.“

На 17 юли 7 ч. сутринта двама братя и една сестра се срещнаха с Учителя при долните езера. В разговора Учителя каза:

„Когато влезем във връзка с Ангелите, не е, за да ни кажат какво трябва да правим, а за да вземем пример от техния живот, да видим как те работят, за да работим и ние като тях. Ние не трябва да се стремим да влезем изрично във връзка с Ангелската йерархия, но главно предимно във връзка с Бога. И когато влезем във връзка с Него, тогава ще влезем във връзка с всички други същества и с Йерархията, защото Бог е Един, Той е Цялото и съдържа всичко в Себе си. Когато почнем да служим на Бога, тогава ще влезем във връзка с всички същества, които служат на Бога, защото ще бъдем в хармония с тяхната дейност.“

Как се служи на Бога? - Като се работи между хората. Когато човек работи върху себе си, това е приготвяне за служене на Бога и затова може да се приеме като Божествена работа. А после ще работи между хората. След като се научи човек да работи между хората, ще му се даде друга работа от по-висш характер. Човек да не казва: „Ще служа на Бога“, но да го направи в момента, всеки ден.

Има Учение, приемано отвън, а когато човек се свърже с Духа, тогава Той отвътре заработва. Това е вътрешният опит. Външното учение на Природата, хиромантията, френологията и пр., това е четене на свещ. А свързването с Духа е четене при изобилна светлина. Казано е в Писанието: „Ще изляе Духа Си“. Вътрешният извор трябва да се отвори. Сега идва отварянето на извора на Причинното тяло, т. е. разумността. Всеки един от дванадесетте извора отговаря на едно от телата. Работете свободно, без принуждение, в Духа на свободата. Връзката с Бога не е нищо, което веднъж направено, си остава осигурено. Не. Връзката с Бога постоянно трябва да се подновява, всеки ден, непрекъснато. Учителя дава методите и законите, а ученикът трябва да ги приложи. Първото е работа на Учителя, а второто - на ученика. Ще изучавате беседите и лекциите, там са методите и законите. Ще изучавате и Библията. Когато му дойде времето, когато ученикът е приготвен, тогава Учителят ще го научи на по-дълбоко познание. За това си има определен час. Това не става случайно. Това става само, когато ученикът дойде на една определена степен на развитие.

Същият ден, 17 юли, потеглихме за Боровец и оттам - за София.

Из "Акордиране на човешката душа", т. II, архив на брат Боян Боев

МУЗИКАЛЕН ПРАЗНИК В ЗАЛА „БЪЛГАРИЯ“

Концерт под диригентството на Петър Ганев

На 26 май 2008 г., точно след братския събор в Мадара, в зала България се състоя концерт под надслов „Новото битие“ с музика от Учителя, в който бяха включени и творби от музикалната класика. Диригент и автор на аранжиментите беше изтъкнатият музикант Петър Ганев - цигулар, пианист, диригент и композитор, добре известен на всички, които следят музикалните прояви в Бялото братство. Той е известен и на почитателите на камерния ансамбъл „Софийски солисти“, в който участва от много години.

Петър Ганев беше събрал колектив от великолепно музиканти: струнен оркестър на световно равнище - камерния ансамбъл „Софийски солисти“; един от най-представителните хорове - Националният филхармоничен хор „Светослав Обретенов“, ръководен от Люба Пешева; солистите Елица Нешевска - сопран, Снежина Куманова - мецосопран, Пламен Бейков - бас, Йосиф Радионов - цигулка, Зорница Радинова - пиано, Йоана Стратева - цигулка, самия Петър Ганев - цигулка, Магдалена Далчева - виолончело, Стефан Далчев - орган.

Всичко в този концерт беше чудесно - подборът на програмата, аранжиментите, изпълненията. В първата част струнният оркестър и солисти изпълниха десет песни и инструментални творби от Учителя. Не само в инструменталните творби, но и в някои от песните соловите партии бяха поверени на инструменталисти. Магдалена Далчева и Йоана Стратева изразително и проникновено „изпяха“ своите мелодии („Молитва“, „Нева Санзу“). Истинско удоволствие е да слушаш цигулковия дует Петър Ганев - Йоана Стратева. Към

инструменталната мелодия „Играта на поточето“ двамата цигулари, изненадвайки приятно публиката, добавиха и „Вътрешния глас на Бога“, който изпълниха много проникновено. В „Слънчевите лъчи“ певецът пях само бавните места, което е много добро решение - бързите имат типично инструментален характер и бяха повелени на оркестъра, без солист. А в бавните, проникновени моменти певецът (Огнян Николов) се включи като глас от Небето...

седем солови песни, създадени от Учителя Беинса Дуно, представящи чрез музика и слово духовната мистерия на сътворяването на Новия Адам. Това е човекът на Новата епоха, създаден „по образ и подобие Божие“.

Оригиналната мелодия на Беинса Дуно е записана от оперната певица Лиляна Табакова под негова диктовка. Тя е разработена многогласно за изпълнение от хор и оркестър от музиканта Петър Ганев. Хармо-

аранжор, и като диригент - борави с голяма лекота и майсторство със струнния оркестър и с хора. Всички изпълнения бяха много фини, благородни, с хубав баланс. За мен е музикантско удоволствие да се заслушвам в хармонията на неговите аранжименти, които той обогатява както с хармонически фигурации, така и с разнообразни полифонични ходове. Оркестрациите му са богати и тънко нюансирани; при това не се създава никакво впечатление за претрупаност. Всичко звучи достатъчно леко и прозрачно - освен където музиката изисква по-голяма плътност. Впрочем брат Ганев толкова избягва помпозността, че в някои случаи оркестрира и изпълнява прозрачно дори музика, която предполага тържествено и внушително звучене. Това има дълбок духовен смисъл: неговата интерпретация

на „Марш на светлите сили“ (с който беше открита програмата) ясно ни показва, че в този марш не се касае за тропот на ботуши, а за ефирно движение на ангели. Разбира се има места, които и в неговите аранжименти са тържествени: най-вече кульминацията на „Химн на великата душа“ (с него беше завършен концертът), където цялото творение запява в прослава на Господа. Там в изпълнението към оркестъра се присъединиха и солистите-певци, и хорът, и органът, а и публиката (нейното участие беше отбелязано в програмата).

Нека пожелаем на брат Петър Ганев и на целия музикантски колектив много здраве и вдъхновение и нека продължават да ни радват с прекрасното си музициране!

Иво Бонев

Концерт зала „България“

Втората част започна с две прекрасно изпълнени класически творби, които разнообразиха и обогатиха програмата: Романс в сол мажор от Бетховен (поднесен от Йосиф Радионов - цигулка и Зорница Радинова - пиано) и Ария из „Матеус Пасион“ от Й. С. Бах (в изпълнение на Йосиф Радионов - цигулка, Снежина Куманова - мецосопран, и струнен квартет). Духовната извисеност на Баховата музика естествено доведе до кульминацията на концерта - изпълнението на „Новото битие“, цикъл от мистични песни, интерпретиращ музикално Битието от Библията. Тук ще цитирам откъс от чудесната презентация на „Новото битие“, написана от Божанка Ганева, която беше поместена в програмите за публиката: „...Новото битие“ е цикъл от

низацията и оркестрацията обогатяват тази творба, като я представят във вид, подходящ за сценична изява. Ще чуем ритъма на Времето, ще усетим енергията и динамизма при сътворяването на природните стихии и формации. Музикалните образи вълнуват дълбоко със своята яркост, достъпност и духовна сила.

Премиерата на „Новото битие“ е събитие, което има за цел да събуди, повдигне и насърчи хората. Да им припомним за техния Божествен произход и да им покаже пътя, по който трябва да продължат своята еволюция - пътя на Любовта.

Концертът беше увенчан с „Химн на великата душа“ - естествен завършек на такова духовно-музикално тържество.

Петър Ганев - и като

Пролетен празник в Плевен

„Песни за любовта“ - наречен музикалният празник в Плевен. Той се проведе на 11 май от 11 часа в галерия „Лира“ при Военния клуб, гр. Плевен. Гост-музикант бяха брат Симеон Симеонов - тенор и сестра Анна Каралашева, аккомпанираща на пиано. Концертът бе открит с няколко думи за неговата програма. Темата за любовта в музиката бе представена с класическите произ-

Симеонов, обогатяваха нашите музикални познания. Програмата с музиката на Учителя започна с акордите на медитацията „Ти си ме, мамо, човек красив родила“. Концертът продължи с „Духай, ветре!“. Вибрациите на тази духовна музика наситиха атмосферата и паузите между песните с особена мистична тишина, която радва душата и повдига духа. След още няколко песни, концертът

Концерт Симеон Симеонов

ведения на Бах-Гуно, Страделла, Шуберт, а така също и с музиката на нашия любим Учител Беинса Дуно. Музикалната феерия започна и ни понесе на своите неземни криле. В такива моменти човек разбира колко велико творение е музиката и защо Учителя толкова много е държал на нея. „Панис анжеликус“ или „Ангелските хлябове“ ни пренесе в красивия свят на ангелите, свят на хармония и красота. Зазвуча „Аве Мария“ - музикална поема във възхвала на Божията майка, чрез която слезе на Земята в човешко тяло Духът на Господ Исус Христос. Обясненията върху някои от произведенията, дадени от Симеон

завърши с „Българска рапсодия“, един химн за изконния стремеж на душата да се върне при своя Създател.

Паралелно с нашия концерт от 07 до 20.05. в художествена галерия „Илия Бешков“ е показана фотографската изложба „Езикът на истината“ на сестра Елена Кацарска от Дупница. Тя е поредната от цикъл изложби, посветени на живота на Бялото Братство и на прекрасната българска природа.

Искрено си пожелах духовната вълна, предизвикана от вибрациите на тези две събития, да залее Плевен и цяла България. И нека това да бъде за слава Божия и за благото на нашите души.

Димитър Първанов

Музиката на Учителя в Индия

от стр. 1

Тя включваше два официални концерта, две посещения в училища, няколко домашни концерта, еднosedмичен курс по цигулка в Музикалното училище на града, няколко интервюта за медиите, посещения на храмове и дворци, репетиции, срещи и разговори с различни хора и др.

Всеизвестно е, че Индия е люлка на духовната култура на човечеството и всеки, който се стреми към духовното, мечтае да я посети. Необичайното в

това наше посещение беше, че ние не отивахме да търсим и да получим нещо от там, а отидохме да предложим духовна музика, духовно учение и Паневритмия. Съзнавах, че това не е лесна работа и затова бях в голяма концентрация и молитва през цялото време. И съм много щастлива, че музиката на Учителя, която докосва най-възвишените струни на душата, намери такъв горещ прием в Индия! Този духовен и благ народ, който още от хилядолетия прилага вегетарианство-

то, усети дълбоко истинската стойност на тази Музика. Аз се почувствах така близка вътрешно до тази нация, така ги харесах и обикнах, че свирих с голямо вдъхновение, преподавах и общувах с тях с всичката си любов и уважение. Те ми отговориха със същото отношение и ние се разделихме като души, които са били и ще бъдат винаги заедно!

Индия е страна на големи контрасти. Духовният и капитал в лицето на дълбоко религиозния народ, богатата митология,

многочислените Учители, храмове и ашрами, съжителства с невероятна, потресаваща беднотия, на фона на луксозни дворци и хотели. Но това, което беше още по-потресаващо за мен е, че в този народ няма роптание, няма агресия, а една вътрешна благодат, смирение и почитание към възвишеното. Дали това не се дължи и на вековното им вегетарианство?! Мислех си, че има какво да научи българският народ от индийския.

Йоана Стратева

BENGALURU Thursday 5 June 2008 28

MUSIC

Concert
Doctors and the Bangalore School of Music present a free concert - "A Virtuoso Violinist featuring Bulgarian violinist Yordan Stankov accompanied by Rebecca Thomas on the piano playing the works of Mozart, Tchaikovsky, Debussy and others." The concert is at the Bangalore School of Music, The Ashlee Francaise, June 5. Venue: Ashlee Francaise Theatre, 7.30 pm.

Photography on the move
This workshop by Alok Jothi is a combination of learning how to shoot well and exploring possibilities with the camera when 'on the move'.
Fri June 13
Contact: 984442224

Craft workshop
Improve your craft skills with your own handmade cards. Learn to cut and fold, part of a simple and eye-catching card-making course. These classes are conducted for ladies only.
Fri June 13
Contact: 984442224

Weekend activity
Lifestyle stories across the country will have exciting weekend activities for kids. These include sessions in Origami, Japanese paper sculpture by experts, painting, competitions, story telling and loads of other fun activities. Apart from these, the store will be brought alive by releasing Disney characters spread across the store, which promises to give the kids a lot of Disney world!
Fri June 13
Venue: 69 Lifestyle stores
Contact: 984442224

SHOP

Wedding collection
The wedding collection is on at Muga. Sparkling creations of designer Pratibha Modi.
Fri June 13
Venue: B-24, Lotus Galleria, The Lotus Plaza, Airport Road
Contact: 4112457

Bulgaria. Yvonne has recorded four audio CDs with the music of Beata Druina. She has also performed at concerts and designed audiences in major halls throughout Bulgaria, USA, Canada, Mexico, England, Ireland, Switzerland, France, Denmark, Netherlands, Russia, Latvia, Macedonia, Greece, Morocco and several other countries. Create cards for this concert. In aid of the 2008 Charlotte Project are available at the Bangalore School of Music, The Ashlee Francaise, June 5. Venue: Ashlee Francaise Theatre, 7.30 pm.

Измина XVI-ият магарски събор

По традиция съборът е тридневен и това беше много добре представено от един шуменски журналист, който написа статия със заглавие: "Мадара стана обител на Бялото братство за три дни". И наистина тук ние се чувстваме в свой дом. Тук хилядолетия е работил духът, който ръководи българския народ. Тук е работил и Учителя (имам предвид събитията, които са станали в гр. Нови пазар). Тук за 16-ти пореден път Бялото братство се събира да почете светлия български празник на българската писменост и култура. Тук е съсредоточено на хилядолетната ни история с прочутия Мадарски конник - емблемата на българския дух. Тук на това свещено за българите място всички - от кмета на Мадара до служителите в археологическия комплекс - демонстрираха своето гостоприемство, уважение и благосклонност. Ие, шуменското братство, като домакини на събора изпитваме удовлетворение, че се случиха много добри и нови неща, от пълноценните духовни наряди и голямата хармонична Паневритмия, в която се включиха около 140 двойки с голям хор от 40 братя и сестри, ръководени от бр. Симеон Симеонов, и в центъра свириха 9 музиканти инструменталисти. Всичко това се случи на високото магарско плато, където се стига след продължително катерене по трудни стъпала. По тях се качи и най-възрастният участник - 82 годишния бр. Антон - ръководител на айтоско-

то братство и братската градина в същия град. Имаше и доведени току-що родени бебета и това показва жизнеността на Братството. Определено този събор може да се нарече събор на силното младежко участие. Младежите направиха голям лагер на самото плато. Младежи водеха нарядите, участваха в концертите. Те бяха преобладаващата част от участниците. По наша статистика на събора присъстваха около 400 души. По-важното в случая е, че тук имаме възможност да водим онзи братски живот, характерен за лятната духовна школа на Рила. Тук ние развиваме уменията за духовното единение и хармонизиране, опознаваме се като братя и сестри чрез духовните наряди, работа със Словото на Учителя, Паневритмията,

братаките трапези и приятелското общуване. Тук се дава форум за представяне и обсъждане на проблеми на братската ни общност и това става по един естествен и демократичен начин. Лектори на събора бяха бр. Константин Златев, Иван Митев. Спе-

циално внимание отделихме за представяне на Гражданското сдружение за защита на Рила. Нашите младежи демонстрираха може би най-яркия пример в съвременната ни история за гражданска позиция и гражданска смелост. Всичко случващо се на Мадара е едно силно изживяване, което дълго се помни. Представете си настъпващата вечер, руините на стария манастирски комплекс, където столетия се е развивала християнската духовност. Тук, на това място, на като чели специално направена за случая сцена - на фона на отвесните магарски скали, огрени от залязващото слънце, музикантите на Братството изнасят концерт. В края на концерта бр. Андрей - ръководителят на Братството, представи гостя ни от Италия

Еудженио... Брат Еудженио с голяма топлина и обич изрази почитта и уважението си към делото на Учителя. Разказа за своята работа в популяризиране на Учението на Бялото братство по света. Времето не стига за такива срещи. Всички се чувствахме

щастливи от преживяното. Вечерта продължи с мултимедийни презентации на добри духовни практики. Беше представен филмът за Паневритмията с автор с. Гая Герасимова. Брат Живко Стоилов представи системата на работа в Института, в който е учил в Индия.

Третият ден на събора ни посрещна с ясни изгрев и продължи с духовния наряд и срещата със Словото на Учителя. Паневритмията беше също толкова голяма, колкото и предишния ден. Може да си представите бялата магия, която продължава цели три часа от 6 до 9 ч. сутринта. Няколко души в хармония и координация, без никакви външни напътствия под съпровода на музика изпълняват гимнастиките. Дойде и краят на събора. В последните часове се обсъждаха проблеми с организацията и провеждането на Лятната духовна школа на Рила. Тук е голямата ни грижа, защото успешното й осъществяване зависи от добрата предварителна подготовка, не само индивидуално, но и колективно. Важното е младите братя и сестри да знаят, че участието в ЛДШ е привилегия и отговорност и това става чрез братските групи. Няма друг път за развитие на колективното съзнание освен чрез братския живот и в това ЛДШ на Рила ни дава най-добрите условия. Предстои Рила и нашето внимание е насочено към нея. До нови срещи, приятели, на Рила.

Атанас Ангелов,
Шумен

Братската градина в Айтос

от стр. 1

на айтоското братство. Започва огромната работа по благоустрояването на градината - да се изхвърлят камъните, да се изоре и засеете, да се оградят - стотици братя и сестри от Айтос и

организация на мястото на старите бадеми и орехи се появяват ябълки, млади черешки, кайсии, сливи и др. фиданки. И сега братя и сестри не само от Айтос, но и от цяла България дават своя "труд" десетък за съграж-

околните села - Тополица, Карагеоргиево, Вресово, Страцин, Бата, Горица и Българово дават своя благословен труд за общото благо. Център на всяка организация и работа е ръководителят на братството в Айтос - Георги Куртев - личен пример за всички. "Души в почивка", които работят! Имената на повечето от тях ще останат в миналото. Боровете, които сега се издигат в градината, помнят любовта на всяка капка вода, с която са поливани. Те я предават по невидим начин на всички, които сядат да отдушнат на сянка под тях и сладко да похапнат или да слушат Словото на Учителя, благословил във времето идеалната цел, която си поставиха братята и сестрите от Айтос. През 1944 година бр. Георги Куртев се установява на градината по препоръка на Учителя. В 1967 се завършва и покрива сградата. През 1972 г. са прекарани електричеството и водопровода.

НАСТОЯЩЕТО

Братската градина в Айтос е неразривно свързана с името на бр. Георги Куртев и на всички онези, които са работили в нея - братя и сестри, цели семейства. Те са били основната причина този духовен оазис да се запази във времето, през които изчезваха не само имоти, но и хора, общества и се разпадаха цели държави. Вече близо век силите, които съдействат за запазването на "Божията" градина, както понякога я наричат местните хора, продължават да устояват и благославят това избрано място. Минават години и много от дръвчетата се нуждаят от подмяна. За работа се залавя новият ръководител бр. Андон. За няколко години със самоотвержената му работа и

дане на идеалното.

Всеки край на месеца е определен за общи молитвени събирания - идват братя и сестри отвсякъде: да пеят, да се молят и да обменят от онова новото, което са събирали душите им и което прелива навън.

В прекрасен празник и "сладък" ритуал се превръщат: брането на черешите, обирането на кайсиите и орехите, есенният гроздобер, традиционната почерпка с дини на събирането през август.

Най-големият празник обаче е духовният събор 12 юли - Петровден. За него тук се подготвят от рано: окосява се тревата на поляната за Паневритмия, изкарват се и се боядисват скамейките и масите, подготвят се помещението за приемане на гостите, всичко е в трепетно очакване на деня - както тогава, преди много години, когато Учителя е дошъл в града. Нали всеки гост носи със себе си частица от Него и от Учението! Сега скинията ще се събере отново, ще се извърши празничния наряд, ще се чуе Словото, ще се изиграе празничната Паневритмия и после пак: отново на Път!

Братската градина в Айтос поддържа традициите в братския общ живот и е място за прилагане на дело принципите на Учението - любов към Бога, обич към ближния и търсене на съвършенството - идеалът на човешката душа.

Слав и Светла
Славови, Карнобат

Брат Андон

В България през очите на Еудженио

Тази сутрин се събудих от звуците на цигулка, от песните на Учителя, които избликваха от сърцето ми. Със сигурност нещо специално се случи в България. Докато пиша, лъчите на зората поздравяват новия ден и аз съм с всички вас.

Благодаря, скъпи братко Андрей, за топлината посрещане, благодаря за красивите и плодотворни дни, прекарани заедно.

Посрещането на изгрева на Слънцето на Мадара беше като изблик на радост, която се усилваше постепенно, подхранвана от последвалите срещи, споменът, за които ще пазя дълго и ревниво в сърцето си.

Качвайки се в автобуса за София, един брат ми отстъпи мястото си, не запомних неговото име. Помня израза на лицето му и най-вече тона на гласа му. Дотогава не бях чувал толкова музикално изразяване. Благодаря ти, скъпи братко, бих искал да мога да се изразявам като теб. В теб живее Словото на Бога.

Концертите на Мада-

ра и в София за мен бяха едно откритие, не само добре изпълнената музика и песни, но също и интерпретациите, които предаваха успешно Божественото слово.

Какво бих могъл да кажа за миговете, прекарани в стаята в Арбанаси, където Учителя е писал „Завета на цветните лъчи“?! Съзерцавайки неговата снимка, очите му започнаха да светят и всичко внезапно оживя.

Благодарение на помощта на някои сестри успях да посетя Рила планина и Долината на розите. Пред тази прекрасна гледка ми идва да извикам с всичка сила: „Пред

Еудженио с Андрей Грива

Теб се прекланям, Господи, създателю на Небето и Земята.“

България е наистина една страна - магия, и вие сте, които я правите такава. Където и да ходех, ме посрещнаха с топлина и невероятно гостоприемство.

Скъпи Андрей, твоята устойчивост, дискретност, любящо присъствие предшествахте, съпътстваше и следваше всяка моя крачка. Където и да бях винаги те усещах близо, готов да ми окажеш помощ в случай, че бих имал нужда. Благодаря ти, ти си един много специален брат.

Бих искал специално

да благодаря и на Константин, един чудесен брат, който чувствам много близък, и който се държа по такъв начин, че моето посещение в България се увенча с едно вътрешно постижение.

Със сигурност престоят ми в България беше ръководен и желан от някой отгоре. Хармонията в мислите, която имахте беше повод да се роди едно плодотворно сътрудничество, което съм сигурен ще има изключителен ефект и ще даде плодове за Братството в световен мащаб. Нека Универсалното Бяло Братство на Земята все повече да заприлича на Бялото Братство, което съществува на Небето.

Красотата на местата, които посетих се равнява на красотата - външна и вътрешна - на всички сестри и братя, които чувствам като такива, и за които е моята дълбока благодарност.

Нека мирът, хармонията, равновесието да царуват винаги във вашите сърца.

Брат Еудженио

Светлината ни води

За първи път понятие-то „събор“ се въвежда през 1911 година. Този тип срещи поставя основата на един общ братски живот. Всеки участник в събора е изпълнен с чувство на принадлежност към Цялото, осъзнава себе си като част от Цялото, а в това е смисълът на живота, според Учителя: „Животът има смисъл, доколкото човек принася плод в Цялото.“

За пета поредна година и ние в Перник организирахме такава братска среща и вълненията около организирането и подготовката запълваха мислите и емоциите ни. Това даде нов тласък на отношенията в групата ни и наистина се усещаше братската атмосфера. Всеки се включваше според своите желания, способности и възможности с особен трепет. В този момент ние бяхме като един организъм. Имаше разбиране се различни виждания, чуваха се различни мнения, но успяхме да доближим позициите си и да работим в хармония, което е толкова необходимо за наше-

то израстване и поотделно, и като група. Това изживяване се оказва полезно и ние се сдобихме с още една изключителна опитност. За тези срещи Учителя казва: „Необходимо е духовна обмяна да става навсякъде, за да има растене, мир и хармония. Българите знаят този начин за обмяна на енергия и затова правят съборове, събират се от 10-20 села хора и там се смесват, споделят, изразходват своята излишна енергия и така се лекуват. Всеки си отива у дома доволен.“ И наистина в този ден бяхме заедно с Ямбол, Враца, Пазарджик, Дупница и София и светлината, която струеше от усмивките и очите ни беше ясно свидетелство за това, че душите ни пулсират в общия космичен ритъм и препащаме една мощна вълна от Любов към Вселената.

Няма по-простичко нещо от това, да се оставиш Светлината да те води. Там са и радостта, и хармонията, и вдъхновението, които осмислят дните ни, които ни дават

Т. Янкулов и З. Попова

онзи малък подтик, необходим на душата, за да се разтвори и да разкрие красотата си. А ние от Перник, сме благодарни на Учителя, защото той е Светлината, която ни води.

Поляната, на която изиграхме празничната Паневритмия, е дар от Бога и в това велико откровение, каквото е Паневритмията, ние бяхме Негови съработници. Със силата на общата ни вяра и мисъл, облаците постепенно се оттеглиха и Слънцето ни дари с топлината и светлината си. Следваха вдъхновените изпълнения на прекрасните ни музиканти, достигащи по един единствен и изключителен начин до нас и този начин е Магия. Здравка Баръмова и Ани Каралашева, малката Богдана и баща ѝ, хор "Евера", както и Тодор Янкулов и Зорница Попова не спираха да предизвикват възхищението и аплодисментите на приятелите. Лекцията „Паневритмията, като път за постигане на разбира-

телство и хармония“, която Людмила Червенкова представи, ни припомни, че трябва да мислим като „ние“, като част от Цялото и да надскочим личното си его.

Дойде ред и на братския обяд. Като всяка вегетарианска трапеза, и тази беше постна и простица, но богата със засмени лица, братски думи и добри чувства.

За да помним, че Словото на Учителя е най-правият път към Бога, подготовихме и издадохме една малка книжка с извънредна беседа, държана от Учителя през 1924 г.: „Съзнателният живот като забава“, която подарихме на присъстващите приятели с пожелание да служат с Радост и Веселие на Бога.

Разбира се искаме да изкажем и най-искрените си благодарности на всеки един брат и сестра, които споделиха с нас този ден и спомогнаха на всички ни да израстем с още една крачица в посока към Светлината.

Ива Янчева, Перник

Празник на слънцето

На 20 юни се отправяме към Сините камъни, за да посрещнем празника на Слънцето. Тук през 1920 година за първи път Учителя е излязъл в планината с десет ученика и прекарва двадесет и пет дни. На това скъпо за нас място се събират много братя и сестри от Бургас, Варна, Стара Загора, Казанлък, Габрово, Разград, София, Ямбол, Плевен, Враца, Раднево и др.

Утринният наряд се провежда на скалите, на които Учителя е посрещал изгрева. Планината сънено

към откритите от него извори - Кушбунар, Белите кайнаци.

Събираме се за лекции. Вдъхновено брат Христо Коларов ни разказва за живота и делото на Георги Раковски, за неговата всеотдайност и сила на Духа. Константин Златев ни говори за необходимостта от послушанието като първа стъпка към духовна светлина, като качество на пробудения човек и почва, в която се пробужда Божията Любов и растат Добродетелите.

Брат Христо Маджаров ни въвежда в

Вечерният огън на „Сините камъни“

мълчи, а над нея се е излегнала тишината. Милвам утрото с усмивка и вдишвам светлината. Тя покълва в душата ми и тихо, на пръсти пристъпва Любовта. Нежни звуци на цигулки, святи песни, шепот на молитви...

Вървим към поляната за Паневритмия. В планината въздухът ухае, а около нас е покълнала красота. Пременияме се с бели дрехи, музиката ни поема, завихря се колелото. Над нас заиграват слънчеви лъчи. Сипе се дъжд от светлина, засияват усмивки. Сълзи на радост заливат дъха ми, искам да полетя, искам да прегърна всички, цялата планина, небето... и да благодаря. Да благодаря на Учителя, който ни събра и ни подари своето Слънце - Любовта. Защото единственото спасение, познато на човечеството след Исус, е Любов. Макар и за миг се чувстваме като слънчеви лъчи на Любовта, които се усмихват, поздравяват и запяват.

Тръгваме по стъпките на Учителя. Магнетичната поляна е известна с това, че тук през 1922 година Учителя е излекувал болна сестра чрез лежане върху тревата. Ние правим същото и потъваме в тишината. Поемаме към мястото, където е била палатката на Учителя и

космичния смисъл на природните празници чрез лекцията „Празник на Свещения огън“. 22-ри юни е най-дългият ден, с максимална светлина и космична енергия. Тя е вълнен израз на Свещения огън. Учителя казва, че идването на Духа се предшества от него. В тези дни душата контактува с висшите светове, тя се издига високо, пее и слави Бога. Затова Бога се проявява чрез Свещения огън. Светлите същества се насочват там, където той гори. Влезете ли в блаженството, в хармоничния живот - вие сте в неговата област.

Ритуално запалваме буен огън. Музиката и песните дават полет на душите ни. Светлините заиграват и като в празничен калейдоскоп се фокусират парченца светлина, светеща сълза, усмивка, в която се ражда приятелство и думите: „Знай - малка свещ си ти! Свети, свети!“

Тук се срещнаха усмивките ни, тук оставихме част от себе си. Знаем, че ще се върнем пак и затова, макар че се разделяме, сме по усмихнати и по-добри. В нас остава Любовта като компенсация за несъвършенството на живота. Това беше празникът съпреживян от всички и споделян от

Димитрина Попова

Нарядът в Перник

Трета братска среща в Дупница

Благодарим ви братя и сестри, че ни уважихте и събора ни посетихте. В молитви и хармония се потопихме, с чисти сърца на Бога и Учителя благодарихме и с песни Любовта си към Светия Дух изразихме.
Михаил Крушовски и Иванка Бърдарска

Слънце над поляната изгрива и с лъчи дървото озарява. А под него като бяло ято братя и сестрички се събрали. Песните се носят над цветята и молитвите към небесата.

Донка Костадинова

На 15 юни 2008 г. в гр. Дупница се проведе традиционната братска среща под надслов: „Мъдростта и Благодарността“. За трети път братската ни група организира своя форум, който бе уважен с присъствие от приятели от гр. Пловдив, Благоевград, Перник и София. Освен общоприетите за такова събитие наряд, Паневритмия и братски обяд, организаторите предвидиха и кратка научна част, като идеята е тя да стане традиционна и да прерасне в научен форум. За участие в нея бяха поканени: Константин Златев с лекция на тема: „Благодарността“, проф. Огнян Колев с лекция на тема: „Паневритмия“, доц. Мария Евтимова с лекция на тема: „Въздействие на цве-

товете и медитация чрез тях“, доц. Станка Михалкова с лекция на тема: „Изследване на благоприятното въздействие на Паневритмията върху човешката личност“, д-р Атанас Атанасов с лекция на тема: „Посредническа дейност в училище чрез ученици-миротворци“ и Димо Мичев с лекция по френология на тема: „Мозъчните центрове“. Поради неотложни ангажименти лично не можах да присъствам проф. О. Колев, доц. Ст. Михалкова, д-р А. Атанасов, но бяха така любезни да предоставят материалите си за срещата. Лекциите, с превод на английски език, ще бъдат публикувани в книга, която в момента се подготвя за печат. Тя ще бъде предоставена на внимание-

то на заинтересовани и извън братските среди.

За Божествената хармония на срещата се погрижиха приятелите от хор „Дъга“ от гр. Пловдив, които с ангелските си гласове изпълниха песни на Учителя и авторски песни на Жела Николова. Благодарим ви, приятели!

Дължим благодарност на ръководството на НТС - гр. Дупница, за любезното съдействие с подходяща зала, в която бе проведена част от братската среща, както и на ръководството на Обществено Бяло Братство за предоставените снимки на Учителя и от братския живот, които бяха подредени в изложба - хармоничен фон за чутото, ви-

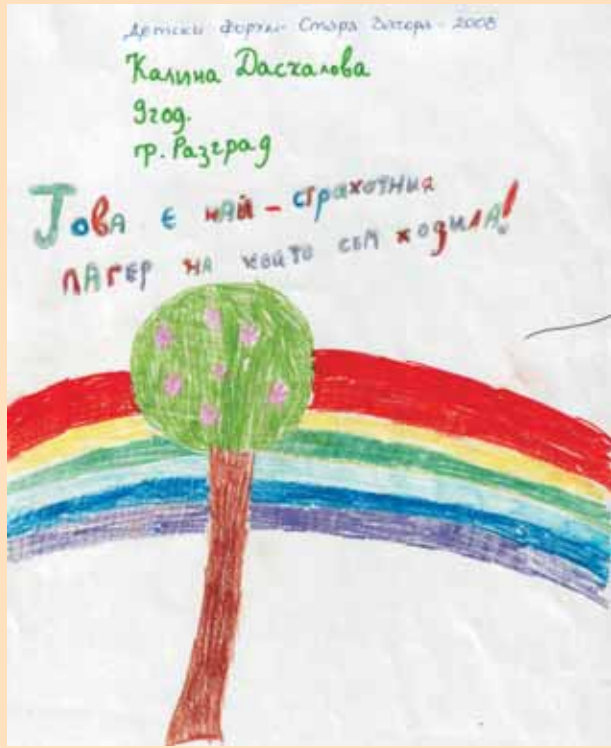
даното и преживяното в залата.

Традиционен момент от братските срещи в Дупница са посещенията на природни, исторически и културни паметници и забележителности в региона. Тази година организаторите предвидиха посещение на Ресилевския манастир „Покров Богородичен“ и Овчарченския водопад. За меговете, преживяни на тези места, могат да разкажат гостите на събора.

Благодарим ви, приятели, че бяхме заедно! До нови светли, хармонични срещи!

Елена Кацарска
Ако искаш да се потопиш в хармония ти, догодина на събора в Дупница дойди!

Бях на празника на Старозагорските бани. Оценка (12+1) Ред, порядък, подготовка - чудо! То бяха песни, то бяха рисунки, то бяха японски чудеса! Честно казано, къде ли не съм била - на празници и фестивали, на тържества и детски сбирки, но тук беше прекрасно!

Спокойно, ред, обич, любов! Мога само да пожела на братята и сестрите да обичат истински децата, както видях това там. Те са децата на шестата раса. Благодаря, че видях новите хора на Планетата.

Сестра Жана Иванова, Пловдив

Форумът тази година беше невероятен, с много добра организация и всички неща, които правихме, наистина бяха забавни. Тениските, които получихме бяха свежи, също както детските усмивки.

Теди, 15 г., Пловдив

Интересни са детските занимания, от които научих много неща за японското изкуство. Предлагам на следващия форум да се включат спортни занимания, както и час по остроумие.

Георги Петков, 10 г., Стара Загора

Много ми хареса заключителната вечер с викторините и концертната програма, но всъщност, както казва Малкият принц: „Най-красивото се вижда само със сърцето. Най-същественото е невидимо за очите.“

Вероника, 14 г., Пловдив

Четвърти детски форум 2008 г.

На 21-и и 22-и юни се проведе четвъртият детски форум с мото: "Ний сме слънчеви лъчи, носим новия живот". Домакин тази година беше старозагорското братство.

На 21-и, събота, в живописното селище Старозагорски минерални бани, което се намира в подножието на Средна гора, пристигнаха 42 деца, на възраст от 5 до 16 год. от Русе, Пловдив, Бургас, Разград, Шумен, Търговище, Чепеларе, Клисурса, София и Стара Загора. Благословение е да видиш на едно място толкова мно-

- и малки, и големи. Творчеството сближи всички. Идеите, родени от изкуството, създадоха хармония и радост между душите. На залез слънце знаехме как да подредим красива икебана, как можем да оживим един приказен свят, създавайки кукли и други предмети от обикновените найлонови торбички и да се чувстваме като актьори в куклен театър. А съседната маса се беше превърнала в картинна галерия.

Вечерта сцената беше открита за всички желаещи - много песни, музика и даже

го талантливи, жизнерадостни и красиви деца.

Мотото на форума, който е извадка от песента "Слънцето на любовта", оживя и пред нас изгряха слънца в очите на децата, когато запяха. Вълнението се предаде на всички - и на малки, и големи.

Всъщност през тези два дни нямаше възраст. Всички се чувстваха деца. Някои от участниците се познаваха от пролетния детски лагер, който се проведе на същото място. Запознаването на останалите стана спонтанно и естествено в процеса на игрите и заниманията. Какво по-добро начало в горещия юнски ден от плуване басейн? Следваше интересен следобед, в който участниците имаха възможност да представят себе си и своите градове по оригинален начин. В следващите часове всеки можеше да си избере един от трите къта с изкуства - рисуване и моделиране, куклена работилница и икебана. Кътовете бяха достъпни за всички

спортни изпълнения. И много смях... А на другата сутрин под нежните звуци на цигулка и малък хор танцувахме Паневритмия. За някои това беше първата Паневритмия.

Форумът завърши с концерт в залата на туристическото дружество в Стара Загора, където имаше изпълнения на пиано, песни и стихове. В края на празника всички вече знаеха "химна", както нарекохме песента "Слънцето на любовта" и още - "Сладко медено", "Ходи, ходи" и "Грее, грее". Участниците получиха подарък тениска или шапка с усмихнато слънце.

Всъщност слънца бяха всички деца, участвали в тази красива среща на творчеството и приятелството. И в края на срещата най-често задавания въпрос от децата беше: "Защо само два дни?"

Наистина защо само два дни в годината, когато няма по-естествено нещо от това да творим с приятели.

Цветанка, Стара Загора

МАРЧАЕВО

Песента на извора

„КОГАТО СРЕЩНА НЯКОГО - СРАВНЯВАМ ГО С РИСУНКТА СИ“
из „Малкият принц“ на Антоан Сент Екзюпери

Още предишната вечер мама и татко ми казаха да си легна рано, защото на другия ден ще пътуваме заедно до село Мърчаево. Ще има много хора и празник „Изворът на Доброто“. Освен всичко друго беше и първи юни - международния ден на детето. Щяхме да се забавляваме и да си играем. Сутринта станахме рано и тръгнахме с колата от София. По пътя срещнахме само една жена и тя отиваше точно там, където и всички ние. Качи се при нас и ни показа мястото на срещата. Когато пристигнахме, видяхме много хора, събрани на една поляна пред стара къща. Беше ясно и чисто утро, птиците пееха радостно, а хората мълчаливо слушаха някаква приказка - за доброто, за черното и бялото, за човешките добродетели, за пречистването на душата. Този път обещах на мама да гледам какво правят другите и да се съобразявам с тях. За първи път виждах как възрастните стават като деца, когато слушат приказка. След като тя свърши ни пуснаха да разгледаме старата къща. Ступена на баира, тя помнеше много предишни времена и за да остане разказа за тях, прижливи хора я поддържаха - така както е била. За да разгледаме вътре, се изкачихме по една стълба до терасата на втория етаж и си събухмем обувките, за да влезем. Някога тук е живял един бял старец - снимките ме гледаха от всички страни по стените. Сега и леглото му е оправено, и масата - подредена, чергите по земята изпънати като за гости. Сякаш той ей сега ще влезе. Беше тихо и хората тихо си шепнеха. Когато излязохме навън, ни чакаха с пълни купи с много вкусни чере-

шени от дървото пред къщата, а хората ни се усмихваха и ни поздравяваха с „Добре дошли“. Показаха ни и двата извора на гърба на къщата. „Това ли е „Изворът на доброто“?“ - попитах мама, а тя каза „Всеки трябва да го намери сам“. Всички хора тръгнаха да го търсят към върха на планината. Следващата среща беше горе на „Церова поляна“. Когато стигнахме до гората, мама каза, че тя е толкова стара, че вече не помни годините си, но на мен ми се виждаше млада, зелена и

дини, който също бързаше към върха. Дали той вече беше открил „Изворът на доброто“? И се надявах да го срещне отново там? Ходихме около час и вече чувствах, че краката не ме държат. Ето три усмихнати жени ме подминават и ме питат къде остана тортата? Тя е на мама, която днес има рожден ден. Носим и много други лакомства за децата, защото ще направим детски празник на поляната. Дали вече някой занесе горе тортата, а може и да не е останало за мен. Хуквам с нови сили към върха - дано да са запазили поне едно парченце. Когато стигаме горе, тате отново ми каза, че в живота най-важното е да имам търпение. Той ми показва света от високо. Гледката е невероятна красива. Искам да съм като птица, за да се рея в простора. Казах на мама да ме заведе пак при белите хора, дето пеят и танцуват в кръг. Те се подреждат и започват отново онези тихи песни с движения. На кого пеят - на гората ли или на Слънцето и на небето? Все още съм малък - само на 3 години, но когато порасна и аз ще се науча. Докато стояхме на дънера и гледахме просторите пред нас, тате ми каза още много хубави неща за всичко, което ни заобикаля. После сплядохме долу на Заслона, където ни чакаха домакините, погрижили се за обяда. От един голям казан се виеше пушек, а вътре имаше вкусна супа. Всички хора бяха радостни и щастливи, но аз не видях никакъв извор. След обяда мама и леля Славка събраха дечицата и отидохме на малка полянка встрани на сянка под едно дърво. Там разстлаха постелки за

сядане и започнаха изненадите. Имаше една интересна игра с магнити и някакви много смешни човечета, дето си нямаха бради и мустаци, ама ние децата с магнитчета изтегляхме железен прах и им ги поставяхме. Раздадоха ни много балони и награди, а после и цветни фулмастри, за да нарисуваме днешния ден „Защо се усмихват децата?“ Имаше цял кашон с лакомства и тортата се появи най-накрая. Беше много спокойно и радостно да рисувам на открита поляна. Децата бяха щастливи. Решихме пак да се събирате и заедно да откривате красивите неща.

Вечерта, когато си легнах да спя, бях изморен, но и доволен. Днес ми се случиха толкова много хубави неща. Не успях да откроя единствено извора. Когато заспах, чух вътре в мен да звучи една красива мелодия: „Сила жива, извор на живота...“ Бях лек и чист, когато влязох в съня. А на сутринта пак същата песен звучеше в мен - сякаш някой ми пееше и ми казваше, че вече съм буден и животът е прекрасен. От всичките песни и движения на белите хора бях запомнил само това. Попитах мама каква беше тази чудна песен. Тя отвори една книга и каза: „Песента на извора“. Може би точно тези думи искаше да ми каже и онзи бял старец, дето хората толкова грижливо пазеха къщата, в която е живял и го чакаха да се завърне, пееха неговите песни, слушаха неговите думи като приказка и танцуваха под слънчевите лъчи. Сякаш той ми каза, събухдайки ме от съня, че изворът е вътре в мен. И аз, когато знам това, се чувствам радостен и силен.

Теодорина
Кожухарова,
през погледа на 3-годишния ми син

Световното природно наследство в Рила планина

(Продължение от бр. 30)

ФЛОРА И ФАУНА В ЦИРКУСА НА СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА

Според плана за управление на НП Рила циркусът на Седемте езера е зона за ограничено човешко въздействие поради изключителната чувствителност на екосистемите в района и високата консервационна значимост на много растителни и животински видове. Всяко увеличаване на човекопотока в този район може да окаже пагубно влияние върху застрашените видове, някои от които се срещат само в Рила и никъде другаде на планетата.

В района на Седемте езера са представени два растителни пояса. Субалпийският храстов пояс (пояс на клека) заема най-долните циркусни стъпала. Растителната покривка е формирана от фитоценози на клека (*Pinus mugo*), картъла (*Nardus stricta*), средна ливадина (*Poa media*), скална полевица (*Agrostis rupestris*). Основен компонент в субалпийския пояс, в района на Седемте езера, са фи-

тоценозите на картъла (*Nardus stricta*).

В Алпийския безлесен пояс основните фитоценози са на качулата гъжва (*Sesleria comosa*), извитата острица (*Carex curvula*). Разпространени са фитоценози на синята боровинка (*Vaccinium uliginosum*) и по-рядко на черния емпетрум (*Empetrum nigrum*), със съдоминантни исландски лишей (*Cetraria islandica*). В района на Седемте езера интересна е хианофилната крайснежна растителност от тревиста върба (*Salix herbacea*), назъбенолистно лютиче (*Ranunculus srenatus*), клинолистна иглика (*Primula minima*) и др. Върху варовитите жилки в циркуса най-интересни са алпийските съобщества на сребърник (*Dryas octopetala*). Във високите части има много сипеи от различни по размер скални късове, както и скални разкрития, по които се срещат фитоценози, формиращи от лишей и мъхове. По склоновете на циркуса могат да се видят: златиста кандилка (*Aquilegia aurea*), петниста тинтява (*Gentiana punctata* L.), черен емпетрум (*Empetrum*

nigrum), високопланинско лъжниче (*Armeria alpine* Willd.), български омайник (*Geum bulgaricum* Panc.), брашнаста иглика (*Primula farinosa* L.), рилска властатка (*Festuca riloensis* Markgr.-Dannb.) и още редица редки и застрашени

видове.

Фаунистичното разнообразие в района също е богато. От безгръбначната фауна (без насекоми) са установени 1135 вида, от които 15 локални, 99 български и 25 вида балкански ендемити. Редките (стенотипни)

таксони са 477, глациални реликти 133, преглациални реликти 136. Консервационно значими са популациите на 26 вида. Групите, които са изследвани са едноклетъчни (Protozoa), ротатории (Rotatoria), ракообразни (Branchiopoda), низши

ракообразни (Copepoda), паяци (Araneae), многоножки (Myriapoda). Разнообразието от насекоми е представено от 747 вида, от които 66 български и 25 вида балкански ендемити. Редките таксони са 171, глациалните реликти

са 217, а преглациалните 8. Защитени по IUCN са 20 вида, а индикаторни по CORINE - 24.

От земноводните и влечугите в района се срещат планинската водна жаба (*Rana temporaria*) и живородния гущер (*Lacerta vivipara*) глациални реликти; медянката (*Coronella austriaca*) и усойницата (*Vipera berus*) индикаторни видове за CORINE. Може да се видят още слепока (*Anguis fragilis*) и дъждовника (*Salamandra salamandra*). Ихтиофауната е представена от балканската пъстрва (*Salmo trutta fario*) и лешанката (*Phoxinus phoxinus*). От птичето царство се срещат най-вече петрофилни (скалолюбиви) видове, като хайдушката гарга (*Pyrhrocogax graculus* L.) и скалолазката (*Tichodroma muraria*). Гарванът (*Corvus corax*) и обикновената ветрушка (*Falco tinnunculus*) също се срещат в района. Видове, като балканската ушата чучулига (*Eremophila alpestris balcanica* L.) и престогушата завирушка (*Prunella collaris subalpina* Scop.) са и балкански ендемични подвидове. От разред Врачоподобни (*Passeriformes*) се срещат:

червеногръдката (*Erithacus rubecula*), обикновеното конопарче (*Carduelis cannabina*) и ръждивогушото ливадарче (*Saxicola rubetra*).

В района могат да се видят и три вида прилепи: малък подковонос (*Rhinolophus hipposideros*), остроух ношник (*Myotis blythi*), савиево прилепче (*Hypsugo savii*). От дребните бозайници, с консервационно значение са: таралешът (*Erinaceus concolor*) - защитен вид в България и сляпото куче (*Nannospalax leucodon*) - включен в Европейския червен списък, глациален реликт е снежната полевка (*Microtus nivalis* Mart.) - вид включен в Бернската конвенция и в списъците на IUCN. От едрите бозайници в района могат да се видят: сърната (*Capreolus capreolus* L.), дивата свиня (*Sus scrofa* L.), вълка (*Canis lupus* L.) и лисицата (*Vulpes vulpes* L.). Единични екземпляри от популацията на дивата коза (*Capra rupicapra* L.) понякога достигат до западните склонове на вр.Хайдута.

Съставители:
Мария Георгиева,
Нели Арабаджиева

Как да се качваме на Рила, спазвайки закона?

от стр. 1

Всеки от нас да се размисли защо и как отива в Лятната духовна школа, каква отговорност и последици носи? Според честния отговор пред себе си, можем да продължим планирането на пътешествието по-натък. Важна част от нашия път към планината е качването на нас самите и багажа ни до Седемте рилски езера. Сега съществува незаконна и порочна практика за извозване с УАЗ-ки и джипки до Новата хижа на Езерата. Движението на моторни превозни средства на територията на Национален парк Рила обаче е забранено и води до огромно количество изгорели газове и друг вид течни и шумови замърсявания, които силно дисхармонизират с планината и живота в нея. И ако ние искаме да спазваме закона и имаме отношение към планината, трябва да дадем пример със собственото си поведение и отговорност.

Натоварването на багажа на коне причинява по-малко шум, но пък води до силна ерозия на пътеката. По-чувствителните от нас могат да усетят болката на земята и на

конете, движейки се по изровената пътека към старата хижа, откъдето минават конете. Да, и навремето са се качвали с коне приятелите с Учителя, но тогава броят им е бил многократно по-малък, хората са били по-внимателни, с по-малко багаж и екосистемата е била по-запазена и стабилна.

Решения:

1. Да оптимизираме

личния си багаж за Езерата - да премахнем нещата, които рядко ползваме и тези, без които можем, а самите ние да се качим пеша. Можем да се опитаме дори да пренесем целия си багаж сами, без да използваме превоз. Ако ще прекараме повече време на лаге-

ра, можем да пренесем багажа си на няколко пъти.

2. Можем да използваме транспорт само до началото на Националния парк - на около километър и половина преди новата хижа - там започва равното, където багажът може да се разтовари.

3. Да се грижим за чистотата на водите на реките и езерата като не използваме перилни и

ползват стърготини, борови иглички.

5. Да сваляме лично всичкия си боклук от планината и при добро желание да събираме и отпадъците, които намерим по пътя си доколкото можем. За целта е важно още преди качването си на планината да се снабдим с няколко плътни найлонови чували.

6. Да спазваме стриктно Плана за управление на Национален парк Рила и Закона за защитени територии.

Принципи:

1. Да помним, че сме на гости в Рила и да мислим как ще се отрази на екосистемата, на птиците, животните, растенията и водите всичко, което правим.

2. Да помним, че сме на Лятна Духовна Школа и да си припомним правилата ѝ.

Правилата в Националния парк Рила са:

- не късаме цветя и билки
- бивакуваме на специално предназначенията за това места
- движим се само по означените пътеки
- не ползваме перилни и миещи препарати
- не оставяме боклук след себе си.

На Бедек

Били ли сте в Стара планина в края на месец юни край хижа Бедека? Почувствали ли сте магията на поляните покрити с мека трева и обсипани с уханни билки? Мекотата на заоблените върхове, плавното полюшване на ливадните треви хармонизират и успокояват душите ни. Подготвяме се за поредната братска среща, организирана от братските групи на Стара Загора, Казанлък и Габрово. Около стотина братя и сестри споделиха щастливи минути на това вълшебно място. Тишината на Балкана прие красивите звуци на Паневритмията.

Живата музика, обичаните треви с калинки и пеперуди изпълваха сърцата ни с радост и веселие. Два дена наситени с музика: концерти на Теменужка и Георги Стойков, Симеон Симеонов, Здравка Барьмова и Ани Каралашева. Беше интересна лекция за биодинамично земеделие от Таня Благоева. Лекцията предизвика интереса на много хора, които искат да обработват личните си стопанства по нови методи. Мисля, че всички си тръгнахме изпълнени с радост и нови идеи. До нови срещи!

Мария Георгиева

"Ако картините ми донесат усещане за баланс, за хармония и оптимизъм, моята цел е постигната", споделя художничката.

Даниела Тодорова е родена през 1963 г. През 1987 г. завършва Националната художествена академия. Участвала е в над 60 изложби в България, Финландия, САЩ, Германия, Япония, Холандия, Исландия, Австрия, Англия, Тайван и др.

Член е на Съюза на българските художници - България, CFA - Италия, ABI - САЩ. Нейното творчество е в сферата на рисунката, живописата, графиката и изкуството от хартия. Нови търсения и концепции характеризират всички ѝ международни прояви.

На 21 юни Даниела Тодорова откри новата си самостоятелна изложба в столичната "Art Alley Gallery". Това е втората изложба от цикъл, посветен на Слънцето. Тя бе открита от изкуствоведа-японист Добринка Данчева: „Тодорова създава уникална естетика на базата на класическата японска оризова хартия. Изключителната духовност на картините идва от символиката, която тя влага. Това е символиката на Слънцето и на хармонията на човека с природата."

Празници на светлината

Какви велики празници на Светлината дарил си, Боже, на човешкия ни свят!... Звезди припламват във първична святост, преливат светлина към ранен час.

И звездната Божествена симфония прелюдия е на един живот, когато Светлината тържествува под палката на слънчевия Бог.

Виж, Изтокът гори като жарава... Родилни трепети на утринта и над небето огнено изгрява най-светлото око на Любовта.

Благословена да е Красотата, която Бог разлива над света. И нека изгревите на душата да бъдат твои рожби, Светлина!

Божана Писарева, Казанлък

Добре дошли в Царството на Светлината

Стози поздрав те посреща изложбата „Слънчеви символи“ на Даниела Тодорова, която от седем години оформя дизайн на книгите на Братското издателство безкористно, с голяма всеотдайност и любов. Изложбата бе открита на 21 юни в чест на най-дългия ден - денят на Светлината.

Когато пристъпиш прага, сякаш преминаваш в друг свят - света на Ангелите и на Слънчевото царство. Слънцето започва да ти говори с езика на символите - „Слънчевите символи“. Всеки един от тях ти изпраща по едно любовно послание и ти притихваш онемял и слушаш гласа на Слънцето. Всичко е толкова източно, красиво, нежно, ефирно, леко, безтегловно, бяло, чисто, живо... Слънцето проговоря и Даниела започва да превежда неговия език. А то нашепва с най-финия си шепот - за безкрайността и вечността,

за неизбежната спирала на живота, за благородния стремеж на душата, за щедростта на Природата, за вечното движение, за хармонията на Вселената, за красотата, която виждаш, само когато обичаш, за радостта в живота, за мъдростта на Слънцето, което огрява всички и всичко, за вечния мир, вечната Истина и вечността на изкуството. И сякаш Слънцето се усмихва и ни казва: „Не се страхувайте земни приятели и нито за миг не забравяйте, че в делнината свети в тъмнината, но дете светли, красиви и благородни и помнете

слънчевата си същност“.

Благодарим ти, мила Даниела, че ни направи съпричастни на тази слънчева феерия и ни заведе в Царството на Светлината.

Една японка възкликна, че тази изложба е едно голямо духовно преживяване. А аз бих допълнила, че тези слънчеви образи се запечатват дълбоко в нас и винаги, когато ни се прииска да се издигнем високо във висините, устремени към Слънцето, те ще ни се усмихнат и ще ни кажат: „Да! Не е невъзможно. Душата знае пътя!“

Сподели вълнуващите си впечатления:

Снежана Георгиева

Братски поздрав от Магруд

Мили братя и сестри, радваме се, че можем да споделим с вас една приятна новина - появи се на света още едно място, откъдето Словото, музиката и Паневритмията на Учителя ще разливат своята мъдрост и красота, ще ни дават сила да разрешаваме задачите, които днешното време ни поставя, ще ни вдъхновяват и озаряват, когато отправяме поглед към утрешния ден.

Сбъдна се една наша стара мечта - макар и „откъснати“ от България, да се открием и съберем в Магруд ние, за които Словото и Делото на Учителя е Из-

ворът, който осмисля нашия живот. И дори и на хиляди километри от България, да заживеем отново с трепета на ученичеството, със споделените в братска среда радости и тъги, със сърдечните разговори, със стъпките на Паневритмията и с мелодиите от песните на Учителя.

Да споделим радостта и удовлетворението, когато виждаме, че и на чужда земя Духът на Учението оживява и окриля всеки, който има щастието и възможността да гребе от тази неизчерпаема съкровищница.

Братски съвет

Съборите не стихват

от стр. 1

Традицията на Школата е и традиция на братските събори. Защото колективният живот в името на Безграничния е израз на живота за Цялото. А това е условието и за разцъфтяването на човешката душа. Школата като единство от учещи се в името на Безначалния е събор на души, познаващи Великия.

Съборите на Бялото братство!

Звучи сияние небесно, светлината се стреми към слово, мало и голямо без граници остават, не съществуват ве-

че. Само души, обмяна, трепет.

Общата молитва ни събира - лъчи отвсякъде прииждат, сливат се в едно и политат към Небето. С вдъхновение и

мощ. Ангели ликуват. Защото се е събудил стремежът у хора на Земята да бъдат в единение. Общата молитва - скала непоклатима, връх небесен, чудотворен.

рен.

Общата трапеза - тъй приятна. Ние тук се храним благо, а душите ни общуват драго. Следва задължително усмивка на лицата. И за тялото добре, и радост за душата.

Общото благо - ето идеална цел, ето и реално начинание. Смихълът на частите - скрил се в лоното на Безкрайността, слял се с познанието на Цялото.

Ето ни - ние! Ето ни заедно! Ето ни с мир! Брилянти танцуват, душата дерзае, сърцето ликува, всичко на радост ухае. Любовта безгранична - Велика реалност единствено Тя е.

Мирослав Бачев

Покани за заедност

12 юли - традиционен духовен събор в Айтос
1 - 22 август - Лятна духовна школа на Рила
За повече информация свързана с програмите на братските срещи, форуми и събори:
www.bialobratstvo.info

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
Предпечат: Евгени ИВАНОВ e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,50 лв.

Нова книга

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

Мировата Любов

Съборно слово 1919 - 1921
Луксозна корица, 459 стр.
Цена 13 лв.

Оформление: Д. Тодорова
Първото издание на съборните беседи, публикувани в тази книга, е в сборниците:

Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1919 г.

Беседи и напътвания, 1920 г.

Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1921 г.

